

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 11. marraskuuta 2020
(OR. en)

Toimielinten välinen asia:
2016/0365(COD)

9644/20
ADD 1

EF 142
ECOFIN 597
CODEC 631

EHDOTUS NEUVOSTON PERUSTELUIKSI

Asia: Neuvoston ensimmäisessä käsittelyssä vahvistama kanta EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUKSEN antamiseksi keskusvastapuolten elvytys- ja kriisiratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012, (EU) N:o 600/2014, (EU) N:o 806/2014 ja (EU) 2015/2365 sekä direktiivien 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2007/36/EY, 2014/59/EU ja (EU) 2017/1132 muuttamisesta
– Ehdotus neuvoston perusteluiksi

I JOHDANTO

Komissio toimitti 28. marraskuuta 2016 neuvostolle ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä asetusten (EU) N:o 1095/2010, (EU) N:o 648/2012 ja (EU) 2015/2365 muuttamisesta (jäljempänä "asetus").

Ehdotuksen päätarkoituksena on luoda keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisukehys ja siten varmistaa, että sekä keskusvastapuolilla että EU:n kansallisilla viranomaisilla on valmiudet toimia päättäväisesti tilanteissa, joissa jokin keskusvastapuoli on joutunut suuriin vaikeuksiin tai on kaatumassa.

Euroopan parlamentti vahvisti ensimmäisen käsittelyn kantansa keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisuasituksesta 27. maaliskuuta 2019.

Neuvoston finanssivalvontaryhmä tarkasteli ehdotettua asetusta useissa kokouksissa eri puheenjohtajakausilla.

Neuvoston pysyvien edustajien komitea pääsi 4. joulukuuta 2019 yhteisymmärrykseen neuvoston valtuuttamisesta aloittamaan neuvottelut Euroopan parlamentin kanssa.

Euroopan parlamentti ja neuvosto pääsivät 23. kesäkuuta 2020 lopulliseen kompromissiin, minkä ansiosta neuvottelut saatiin päätökseen.

Euroopan parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokunta (ECON) hyväksyi 2. syyskuuta 2020 kolmikantaneuvottelujen tuloksen. ECON-valiokunnan puheenjohtaja osoitti samana päivänä neuvoston puheenjohtajalle kirjeen, jossa ilmoitettiin, että jos neuvosto hyväksyy sovitun tekstin (lingvistijuristien viimeistelemänä) ensimmäisen käsittelyn kantanaan, hän suosittelee parlamentin täysistunnolle, että parlamentti hyväksyisi toisessa käsittelyssään neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannan.

Neuvosto pääsi 12. lokakuuta 2020 poliittiseen yhteisymmärrykseen sovitusta tekstistä ennen lingvistijuristien viimeistelyä.

Edellä mainittu yhteisymmärrys huomioon ottaen ja lingvistijuristien viimeisteltyä tekstin neuvosto vahvisti [xxxx 2020] ensimmäisen käsittelyn kantansa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 294 artiklan mukaista tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen.

II TAVOITE

Rahoitusmarkkinoilla on keskeinen merkitys nykyaikaisten kansantalouksien toiminnalle. Jotta rahoituspalvelujen sisämarkkinoiden toimintaa voidaan parantaa, on tärkeää, että on käytössä menettelyjä, joilla varmistetaan, että jos rahoituslaitos tai rahoitusmarkkinoiden infrastruktuuri joutuu taloudellisiin vaikeuksiin tai on kaatumassa, tällainen tapahtuma ei horjuta koko rahoitusmarkkinoita ja haittaa kasvua laajemmin taloudessa. Keskusvastapuolet ovat maailmanlaajuisten rahoitusmarkkinoiden keskeisiä osatekijöitä, jotka asettuvat toimijoiden väliin ostajana jokaiseen myyjään nähden ja myyjänä jokaiseen ostajaan nähden, ja joilla on keskeinen rooli rahoitusliiketoimien käsittelyssä ja niihin liittyvien erilaisten riskien hallinnassa.

Euroopan unionin rahoitusmarkkinoiden yhdentyminen on johtanut siihen, että keskusvastapuolista, jotka aiemmin palvelivat ensisijaisesti kotimaan tarpeita ja markkinoita, on kehittynyt Euroopan unionin rahoitusmarkkinoiden kriittisiä solmukohtia laajemmin. Koska keskusvastapuolet käsittelevät ja ottavat keskitetysti kantaakseen määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden puolesta merkittävän osan Euroopan unionin rahoitusjärjestelmään kohdistuvista rahoitusriskeistä, keskusvastapuolten toimiva sääntely ja jämäkkä valvonta on olennaisen tärkeää sekä kotimaassa että rajojen yli tarjottavien palvelujen yhteydessä.

OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppatietorekistereistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 648/2012 edellytetään, että keskusvastapuolet noudattavat tiukkoja vakavaraisuus-, organisaatio- ja liiketoimintanormeja. Keskusvastapuolten toiminnan kaikkalainen valvonta on toimivaltaisten viranomaisten tehtävä. Asetuksella (EU) N:o 648/2012 on osaltaan lisätty keskusvastapuolten ja laajemmin rahoitusmarkkinoiden kykyä sietää niitä monenlaisia riskejä, joita keskusvastapuolet käsittelevät ja ottavat keskitetysti kantaakseen.

Mikään sääntö- ja käytännejärjestelmä ei kuitenkaan voi ehkäistä sitä, että olemassa olevat varat eivät riitä keskusvastapuolten riskien hallitsemiseen, esimerkiksi kun on kyse yhden tai useamman määräytösapuolen maksukyvyttömyydestä taikka yhden määräytösapuolen maksukyvyttömyyden ja muiden taloudellisten tappioiden yhdistelmästä. Skenaariossa, jossa rahoituslaitoksella, kuten keskusvastapuolella, on vakavia taloudellisia vaikeuksia tai sitä uhkaa kaatuminen, siihen olisi periaatteessa edelleen sovellettava tavanomaisia maksukyvyttömyysmenettelyjä. Tavanomaiset maksukyvyttömyysmenettelyt eivät kuitenkaan sovellu takaamaan riittävän nopeaa tilanteeseen puuttumista eivätkä asettamaan asianmukaisesti etusijalle keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkumista rahoitusvakauden säilyttämiseksi. Näin ollen keskusvastapuolille on tarpeen luoda erityinen kriisinvratkaisukehys.

Tällaisen elvytys- ja kriisinvratkaisukehysten tarkoituksena on varmistaa, että keskusvastapuolet toteuttavat toimenpiteitä elpyäkseen taloudellisista vaikeuksista, säilyttää lähellä kaatumista olevan tai todennäköisesti kaatuvan keskusvastapuolen kriittiset toiminnot, kun sen muut toiminnot likvidoidaan tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä, säilyttää rahoitusvakaus samalla, kun vältetään rahoitusjärjestelmään ja sen kykyyn palvella reaalityaloutta kohdistuvat merkittävät haitat ja minimoidaan keskusvastapuolen kaatumisesta veronmaksajille aiheutuvat kustannukset. Elvytys- ja kriisinvratkaisukehityksessä vahvistetaan entisestään keskusvastapuolten ja kansallisten viranomaisten valmiuksia lieventää rahoitusmarkkinoiden painetta ja lisään kansallisten viranomaisten ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen, jäljempänä 'arvopaperimarkkinaviranomainen', tietoa keskusvastapuolten valmistautumisesta stressiskenaarioihin. Kansallisille viranomaisille annetaan myös valtuudet valmistella keskusvastapuolen mahdollista kriisinvratkaisua ja hoitaa keskusvastapuolen heikentyvää tilaa koordinoitusti, mikä osaltaan edistää rahoitusmarkkinoiden moitteetonta toimintaa.

III NEUVOSTON ENSIMMÄISEN KÄSITTELYN KANNAN ANALYYSI

a) Asetuksen soveltamisala

Neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannassa vahvistetaan säännöt ja menettelyt, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukaisesti toimiluvan saaneiden keskusvastapuolten elvytystä ja kriisinvratkaisua, ja säännöt, jotka koskevat kolmansien maiden kanssa keskusvastapuolten elvytyksen ja kriisinvratkaisun suhteen tehtyjä järjestelyjä.

b) Viranomaiset, kriisinvirkaisukollegiot ja menettelyt

Kukin jäsenvaltio nimeää yhden tai useamman kriisinvirkaisuviranomaisen, jolla on valtuudet käyttää asetuksessa säädettyjä kriisinvirkaisuvälineitä ja kriisinvirkaisuvaltuuksia. Jäsenvaltiot nimeävät kriisinvirkaisuviranomaisiksi kansallisia keskuspankkeja, toimivaltaisia ministeriöitä, hallintoviranomaisia tai muita viranomaisia, joille on annettu hallinnolliset valtuudet.

Kriisinvirkaisuviranomaisilla on oltava kriisinvirkaisutoimenpiteiden soveltamiseen tarvittava asiantuntemus, voimavarat ja toimintakapasiteetti, ja niiden on käytettävä valtuuksiaan kriisinvirkaisutavoitteiden saavuttamisen edellyttämää nopeutta ja joustavuutta osoittaen. Käyttöön on otettava asianmukaiset rakenteelliset järjestelyt, jotta vältetään eturistiriidat kriisinvirkaisuviranomaiselle asetuksen nojalla annettujen tehtävien ja kaikkien muiden sille annettujen tehtävien välillä. Erityisesti olisi varmistettava olisi varmistettava tosiasiallinen toiminnallinen riippumattomuus valvonta- ja kriisinvirkaisutehtävien välillä. Nämä vaatimukset eivät estä raportointilinjojen lähentymistä useille tehtäville tai usealle viranomaiselle yhteisen organisaation ylimmällä tasolla tai sopivan asiantuntemuksen omaavan henkilöstön jakamista ennalta määritetyin edellytyksin. Kukin jäsenvaltio nimeää myös yhden ministeriön, joka vastaa tämän asetuksen mukaisten toimivaltaiselle ministeriölle annettujen tehtävien hoitamisesta. Sen varmistamiseksi, että jäsenvaltion toimivaltaisella ministeriöllä on lopullinen päätösvalta niiden kriisinvirkaisuviranomaisen päätösten suhteen, joilla on suoria finanssipoliittisia vaikutuksia tai järjestelmään kohdistuvia vaikutuksia, jotka todennäköisesti aiheuttavat suoria finanssipoliittisia vaikutuksia, kriisinvirkaisuviranomaisen on saatava päätökselleen toimivaltaisen ministeriön hyväksyntä, jollei kansallisessa lainsäädännössä toisin säädetä.

Keskusvastapuolen kriisinvirkaisuviranomainen perustaa kriisinvirkaisukollegion huolehtimaan asetuksessa tarkoitetuista tehtävistä sekä hallitsee ja johtaa sitä. Kollegio varmistaa yhteistyön ja koordinoinnin niiden viranomaisten kanssa, jotka ovat kriisinvirkaisukollegion jäseniä, ja tarvittaessa yhteistyön kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten ja kriisinvirkaisuviranomaisten kanssa. Niiden jäsenvaltioiden viranomaisten, joiden rahoitusvakauteen keskusvastapuolen kaatuminen saattaa vaikuttaa, mukaan luettuina keskusvastapuolen määritysosapuolten asiakkaiden toimivaltaiset viranomaiset, olisi voitava osallistua kriisinvirkaisukollegioon arvioituaan keskusvastapuolen kriisinvirkaisun mahdollisia vaikutuksia kunkin asianomaisen jäsenvaltion rahoitusvakauteen.

Tällaisen arvioinnin perusteella kriisinratkaisukollegioon osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaiset ovat äänioikeudettomia jäseniä, ja niillä on myös oikeus osallistua kollegion kokousten esityslistojen vahvistamiseen erityisesti lisäämällä kohtia kokouksen esityslistaan. Jotta voidaan varmistaa kriisinratkaisukollegioiden yhtenäinen ja johdonmukainen toiminta kaikkialla unionissa, arvopaperimarkkinaviranomainen laatii luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa määritellään kirjallisten järjestelyjen ja menettelyjen sisältö kriisinratkaisukollegioiden toimintaa varten.

Arvopaperimarkkinaviranomainen perustaa nimetyistä kriisinratkaisuviranomaisista koostuvan arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisinratkaisukomitean valmistelemaan sille asetuksessa tehtäväksi annetut päätökset. Asetuksen (EU) N:o 1093/2010 4 artiklan 2 kohdan i ja v alakohdissa tarkoitetut viranomaiset osallistuvat komitean toimintaan tarkkailijoina.

Arvopaperimarkkinaviranomainen varmistaa, että arvopaperimarkkinaviranomaisen kriisinratkaisukomitea ja muut sen tehtävät on rakenteellisesti erotettu toisistaan. Asetuksen soveltamiseksi arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi tehtävä yhteistyötä Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen (EVLEV) ja Euroopan pankkiviranomaisen (EPV) kanssa Euroopan valvontaviranomaisten yhteiskomitean puitteissa.

On keskeisen tärkeää, että kriisinratkaisuviranomaiset, toimivaltaiset viranomaiset ja arvopaperimarkkinaviranomainen tekevät yhteistyötä keskenään ja antavat toisilleen oikea-aikaisesti kaikki tiedot, joilla on merkitystä niiden asetuksen mukaisten tehtävien hoitamisessa. Toimivaltaitten viranomaisten, kriisinratkaisuviranomaisten ja arvopaperimarkkinaviranomaisen on otettava päätöksenteossaan huomioon useita asetuksessa säädettyjä yleisiä periaatteita, mukaan luettuina tarve välttää poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen käyttämistä mahdollisimman pitkälle siten, että sitä käytetään vasta viimeisenä keinona, tarve tasapainottaa keskusvastapuolen eri sidosryhmien edut sekä tarve varmistaa avoimuus niiden jäsenvaltioiden viranomaisia kohtaan, joiden rahoitusvakauteen tai verovaroihin ehdotetulla päätöksellä tai toimella voisi olla vaikutuksia, ja kyseisten viranomaisten osallistuminen.

c) Elvytyksen ja kriisinratkaisun suunnittelu

Kun keskusvastapuolen rahoitustilanne on heikentynyt merkittävästi tai kun on vaarana, että se ei täytä asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädettyjä pääoma- ja vakavaraisuusvaatimuksia, sen on laadittava elvytyssuunnitelmat, joissa esitetään toimenpiteitä, joita keskusvastapuolen on määrä toteuttaa maksukyvyttömyystapahtumissa ja muissa kuin maksukyvyttömyystapahtumissa sekä näiden yhdistelmissä palauttaakseen taloudellisen vakautensa ennalleen ja voidakseen jatkaa kriittisten toimintojen tarjoamista, ja ylläpidettävä tällaisia suunnitelmia. Suunnitelmien on sisällettävä keskusvastapuolen riskiprofiiliin perustuvat indikaattorit, joilla määritetään olosuhteet, joissa elvytyssuunnitelman toimenpiteet on toteutettava, sekä asianmukaiset järjestelyt, joiden avulla indikaattoreita voidaan seurata säännöllisesti. Asetuksessa vahvistetaan keskusvastapuolen elvytyssuunnitelmien vähimmäissisältö ja vaatimukset, jotka näiden suunnitelmien on täytettävä, myös se, että suunnitelmissa ei saa olettaa, että poikkeuksellista julkista rahoitustukea on saatavissa tai että sitä saadaan. Kannustimena asianmukaiseen riskinhallintaan keskusvastapuolen on maksukyvyttömyystapahtuman tai muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman jälkeen käytettävä ennalta rahoitettujen tähän tarkoitukseen varattujen omien varojen lisämäärä. Tämä määrä ei saa olla pienempi kuin 10 prosenttia eikä suurempi kuin 25 prosenttia asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklan 2 kohdan mukaisesti lasketuista riskiperusteisista pääomavaatimuksista. Tämän vaatimuksen noudattamiseksi keskusvastapuoli voi vähimmäispääomavaatimustensa lisäksi käyttää hallussaan olevan pääoman määrää noudattaakseen asetuksen (EU) N:o 648/2012 16 artiklan 3 kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä tarkoitettua ilmoituskynnysarvoa. Arvopaperimarkkinaviranomainen laatii tiiviissä yhteistyössä pankkiviranomaisen kanssa ja Euroopan keskuspankkijärjestelmää kuultuaan luonnoksia teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa täsmennetään menetelmä, jolla lasketaan käytettävä ennalta rahastoitujen tähän tarkoitukseen varattujen omien varojen lisämäärä ja ylläpidetään sitä.

Keskusvastapuolten on toimitettava elvytyssuunnitelmansa toimivaltaiselle viranomaiselle, joka puolestaan toimittaa kunkin suunnitelman asetuksessa (EU) N:o 648/2012 säädetylle valvontakollegiolle ja kriisinratkaisuviranomaiselle ilman aiheutonta viivytystä.

Kriisinratkaisuviranomainen tutkii elvytyssuunnitelman havaitakseen toimenpiteet, jotka saattaisivat vaikuttaa kielteisesti keskusvastapuolen purkamismahdollisuuksiin. Jos tällaisia toimenpiteitä havaitaan, kriisinratkaisuviranomaisen on saatettava ne toimivaltaisen viranomaisen tietoon ja esitettävä toimivaltaiselle viranomaiselle suosituksia tavoista puuttua niihin.

Toimivaltainen viranomainen tarkastaa elvytyssuunnitelman ja arvioi, missä määrin se täyttää asetuksessa säädetyt vaatimukset, koordinoitimenettelyssä valvontakollegion kanssa yhteisen päätöksen tekemiseksi.

Jos äänioikeutettujen jäsenten yksinkertainen enemmistö on eri mieltä toimivaltaisen viranomaisen ehdotuksesta yhteiseksi päätökseksi, asia voidaan tiettyjen kysymysten osalta saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi valvontakollegioon kuuluvan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä myös auttaa valvontakollegiota saamaan aikaan yhteisen päätöksen.

Keskusvastapuolen kriisintarkaisuviranomainen laatii toimivaltaista viranomaista kuultuaan ja koordinoitusti kriisintarkaisukollegion kanssa keskusvastapuolelle kriisintarkaisusuunnitelman. Kriisintarkaisusuunnitelmassa varaudutaan kriisintarkaisutoimiin, jotka kriisintarkaisuviranomainen voi toteuttaa, jos keskusvastapuoli täyttää kriisintarkaisun edellytykset.

Kriisintarkaisusuunnitelmassa täsmennetään myös olosuhteet ja skenaariot, joissa kriisintarkaisuvälineitä ja -valtuuksia käytetään. Siinä erotetaan toisistaan selvästi – erityisesti eri skenaarioiden avulla – kaatumiset, jotka johtuvat maksukyvyttömyystapahtumista, muista kuin maksukyvyttömyystapahtumista ja näiden yhdistelmästä, sekä erityyppiset muut kuin maksukyvyttömyystapahtumat. Kriisintarkaisusuunnitelmassa ei saa olettaa, että poikkeuksellista julkista rahoitustukea tai keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua, kuten keskuspankin epätavallisia vakuuksia, juoksuaikaa ja korkoa koskevin ehdoin antamaa maksuvalmiusapua, on saatavissa tai että sitä saadaan. Asetuksessa säädetään kriisintarkaisusuunnitelman vähimmäissisällöstä ja valtuutetaan arvopaperimarkkinaviranomainen laatimaan luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa tarkennetaan kriisintarkaisusuunnitelman sisältö.

Keskusvastapuolet tekevät yhteistyötä kriisintarkaisusuunnitelmien laatimiseksi ja toimittavat kriisintarkaisuviranomaiselleen joko suoraan tai toimivaltaisen viranomaisensa välityksellä kaikki kriisintarkaisusuunnitelmien laatimiseksi ja täytäntöön panemiseksi tarvittavat tiedot. Keskusvastapuolen on vaihdettava oikea-aikaisesti tietoja toimivaltaisten viranomaistensa kanssa helpottaakseen keskusvastapuolen riskiprofiilien sekä sen ja muiden rahoitusmarkkinoiden infrastruktuurien, muiden rahoituslaitosten ja koko rahoitusjärjestelmän keskinäisten sidosten arviointia. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava tiedot valvontakollegiolle, jos ne pitävät niitä merkittävinä.

Kriisintarkaisuviranomaisen on toimitettava kriisintarkaisusuunnitelman luonnos kriisintarkaisukollegiolle, joka tekee koordinoitimenettelyssä yhteisen päätöksen kriisintarkaisusuunnitelmasta. Jos äänioikeutettujen jäsenten yksinkertainen enemmistö on eri mieltä kriisintarkaisuviranomaisen ehdotuksesta yhteiseksi päätökseksi, asia voidaan saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi kriisintarkaisuviranomaisen pyynnöstä auttaa kriisintarkaisukollegiota saamaan aikaan yhteisen päätöksen.

Kun yhteinen päätös tehdään ja jokin kriisinratkaisuviranomaisista tai toimivaltainen ministeriö katsoo, että erimielisyys on asiasisällöltään sellainen, että se vaikuttaa kyseisen viranomaisen jäsenvaltion finanssipoliittiseen vastuuseen, keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen on käynnistettävä kriisinratkaisusuunnitelman uudelleenarviointi.

Kriisinratkaisuviranomaisen on koordinoitusti kriisinratkaisukollegion kanssa toimivaltaista viranomaista kuultuaan arvioitava, missä määrin keskusvastapuoli on purkamiskelpoinen. Keskusvastapuoli katsotaan purkamiskelpoiseksi, jos kriisinratkaisuviranomainen pitää mahdollisena toteuttaa uskottavasti joko sen selvitys tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä tai sen kriisinratkaisu kriisinratkaisuvälineitä ja -valtuuksia käyttäen niin, että samalla varmistetaan keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuminen ja vältetään käyttämästä poikkeuksellista julkista rahoitustukea sekä mahdollisimman pitkälle aiheuttamasta merkittävää haittaa rahoitusjärjestelmälle ja mahdollista perusteetonta haittaa asianomaisille sidosryhmille. Kriisinratkaisuviranomaisen on koordinoitusti kriisinratkaisukollegion kanssa toteutettava purkamismahdollisuuksien arviointi samanaikaisesti kriisinratkaisusuunnitelman laatimisen ja päivittämisen kanssa. Asetuksessa säädetään menettelyistä, joilla puututaan purkamismahdollisuuksien esteisiin tai poistetaan ne, sekä esteisiin puuttumista tai niiden poistamista koskevasta erityisestä koordinoitimenettelystä kriisinratkaisukollegion kanssa yhteisen päätöksen tekemiseksi. Jos äänioikeutettujen jäsenten yksinkertainen enemmistö on eri mieltä kriisinratkaisuviranomaisen ehdotuksesta yhteiseksi päätökseksi, asia voidaan saattaa arvopaperimarkkinaviranomaisen käsiteltäväksi. Arvopaperimarkkinaviranomainen voi keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen pyynnöstä myös auttaa kriisinratkaisukollegiota saamaan aikaan yhteisen päätöksen.

d) Varhainen puuttuminen tilanteeseen

Rahoitusvakauden säilyttämiseksi on välttämätöntä, että toimivaltaiset viranomaiset kykenevät korjaamaan keskusvastapuolen rahoitus- ja taloustilanteen heikkenemisen ennen kyseisen keskusvastapuolen päätymistä tilanteeseen, jossa viranomaisilla ei ole muuta vaihtoehtoa kuin asettaa se kriisinratkaisun kohteeksi tai, jos elvytystoimenpiteet voivat horjuttaa rahoitusjärjestelmän yleistä vakautta, ohjata se muuttamaan kyseisiä elvytystoimenpiteitä. Sen vuoksi toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava valtuudet puuttua tilanteeseen varhaisessa vaiheessa, jotta voidaan välttää tai minimoida rahoitusvakauteen tai eri sidosryhmien etuihin kohdistuvat haittavaikutukset, joita voisi aiheutua siitä, että keskusvastapuoli toteuttaa tiettyjä toimenpiteitä. Valtuudet puuttua tilanteeseen varhaisessa vaiheessa olisi annettava toimivaltaisille viranomaisille niiden valtuuksien lisäksi, joita niillä on jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön tai asetuksen (EU) N:o 648/2012 nojalla.

Varhaisen puuttumisen valtuuksiin olisi sisällyttävä valtuudet kieltää pääomaan tai pääomana kohdeltaviin instrumentteihin liittyvien suoritusten maksaminen, mukaan lukien keskusvastapuolen osinkomaksut ja takaisinostot, tai rajoittaa sitä mahdollisimman suurella laajuudella aiheuttamatta kuitenkaan täyttä maksukyvyttömyyttä. Kyseisiin valtuuksiin olisi myös sisällyttävä valtuudet kieltää tai jättää keskusvastapuolen palkka- ja palkkiopolitiikassa määriteltyjen muuttuvien palkkioiden, lisäeläke-etuuksien tai erorahojen maksaminen ylimmälle johdolle tai rajoittaa sitä. Toimivaltaisen viranomaisen olisi voitava varhaisen puuttumisen valtuuksien puitteissa ja kansallisen lainsäädännön asiaa koskevien säännösten mukaisesti asettaa väliaikainen hallinnoitaja joko korvaamaan keskusvastapuolen hallituksen ja ylimmän johdon tai työskentelemään tilapäisesti niiden kanssa.

Asetuksessa otetaan myös käyttöön erityisjärjestelyt korvauksen maksamiseksi määritysosapuolille, jos muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman vuoksi elvytyksen kohteena oleva keskusvastapuoli soveltaa muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille maksettavien voittojen arvon alentamisen mahdollistavia järjestelyjä ja toimenpiteitä, joista määrätään sen elvytysuunnitelmassa, ja välttää tämän johdosta kriisinratkaisun. Tässä erityistapauksessa keskusvastapuolen toimivaltainen viranomainen voi vaatia keskusvastapuolta korvaamaan määritysosapuolille niiden tappiot käteismaksuin tai tarvittaessa vaatia keskusvastapuolta laskemaan liikkeeseen instrumentteja, joilla tunnustetaan keskusvastapuolen tulevia tuottoja koskeva saatava. Mahdollisuutta maksaa korvaus muille kuin maksukyvyttömille määritysosapuolille ei sovelleta maksukyvyttömyyden hallintavaiheen tai elvytysvaiheen aikaisiin tappioihin, joihin ne ovat sopimusperusteisesti sitoutuneet. Vastaavien suoja-toimien tarjoamiseksi tällaisten määritysosapuolten asiakkaille asetuksessa säädetään, että jos muut kuin maksukyvyttömät määritysosapuolet ovat siirtäneet ylimenevän osan tappioista asiakkailleen, ne ovat velvollisia siirtämään keskusvastapuolen saamat maksut asiakkailleen siltä osin kuin korvattavat tappiot liittyvät asiakkaiden positioihin.

e) Kriisinratkaisu

Jos keskusvastapuoli täyttää kriisinratkaisun edellytykset, asetuksessa annetaan keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen käyttöön yhdenmukaistetut kriisinratkaisuvälineet ja -valtuudet. Niihin olisi kuuluttava valtuudet siirtää lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen omistusinstrumentteja, varoja, oikeuksia, velvoitteita ja velkoja toiselle yhteisölle, esimerkiksi toiselle keskusvastapuolelle tai omaisuudenhoitoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, valtuudet alaskirjata tai mitätöidä omistusinstrumentteja taikka alaskirjata tai muuntaa lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen velkoja, valtuudet alaskirjata vaihtuva vakuus (muissa kuin maksukyvyttömyystapahtumissa tiettyyn enimmäismäärään asti), valtuudet panna täytäntöön keskusvastapuolen toimintasääntöjen mukaiset mahdolliset kolmansien osapuolten täyttämättömät velvoitteet keskusvastapuolta kohtaan (kuten elvytysmaksuvaatimukset) ja positoiden kohdentaminen, valtuudet toteuttaa kriisinratkaisumaksuvaatimuksia tiettyyn enimmäismäärään asti sekä maksukyvyttömyystapahtumissa että muissa kuin maksukyvyttömyystapahtumissa, valtuudet kokonaan ja osittain purkaa keskusvastapuolen sopimukset, valtuudet vaihtaa johto ja valtuudet määrätä keskeyttämään väliaikaisesti saamisten maksaminen. Kriisinratkaisuvälineiden käytössä on noudatettava asetuksessa säädettyjä yhteisiä edellytyksiä, tavoitteita ja yleisiä periaatteita. Keskusvastapuoli, sen hallituksen jäsenet ja sen ylin johto olisi asetettava kansallisen lainsäädännön mukaisesti siviili- ja rikosoikeudelliseen vastuuseen keskusvastapuolen kaatumisesta.

Keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen olisi kriisinratkaisutoimia toteuttaessaan otettava huomioon kriisinratkaisukollegiossa laadittujen kriisinratkaisusuunnitelmien mukaiset toimet ja noudatettava niitä, paitsi jos kriisinratkaisuviranomainen katsoo, että kriisinratkaisutavoitteet saavutetaan tehokkaammin toteuttamalla muita kuin kriisinratkaisusuunnitelmien mukaisia toimia. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi otettava huomioon yleiset päätöksentekoperiaatteet, mukaan lukien tarve tasapainottaa keskusvastapuolen eri sidosryhmien edut ja varmistaa avoimuus suhteessa niiden jäsenvaltioiden viranomaisiin, joiden rahoitusvakauteen tai verovaroihin ehdotetulla päätöksellä tai toimella voisi olla vaikutuksia, sekä kyseisten viranomaisten osallistuminen. Kriisinratkaisuviranomaisen olisi erityisesti ilmoitettava suunnitelluista kriisinratkaisutoimista kriisinratkaisukollegiolle ja mainittava myös, poikkeavatko tällaiset toimet kriisinratkaisusuunnitelmasta.

Kriisinratkaisun ensisijaisina tavoitteina olisi oltava varmistaa keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuus ja jatkuvuus yhteyksissä muihin rahoitusmarkkinoiden infrastruktuureihin, välttää Euroopan unionin tai sen yhden tai useamman jäsenvaltion rahoitusjärjestelmään kohdistuvat merkittävät haitat ja suojata julkisia varoja. Lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen kriittisten toimintojen jatkuvuus olisi säilytettävä käyttämällä kriisinratkaisuvälineitä ja niin pitkälti kuin mahdollista yksityisiä varoja turvautumatta poikkeukselliseen julkiseen rahoitustukeen, joskin toiminnot olisi uudelleenjärjesteltävä ja tarvittaessa tehtävä muutoksia johtoon.

Asianomaiset osakkeenomistajat, määräytösapuolet ja keskusvastapuolen muut velkojat eivät saisi kärsiä suurempia tappioita kuin niille olisi aiheutunut, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut keskusvastapuolta koskevaa kriisinratkaisutoimea, vaan niihin olisi sen sijaan sovellettu kaikkia keskusvastapuolen maksukyvyttömyyssäntöjen (tai sen toimintasääntöihin sisältyvien muiden sopimusjärjestelyjen) mukaisia täyttämättömiä velvoitteita, ja jos keskusvastapuoli olisi likvidoitu tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä (periaate, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan). Jotta voidaan arvioida edellä mainitun periaatteen noudattamista, olisi vahvistettava selkeät velvoitteet keskusvastapuolen varojen ja velkojen arvostusta varten ja sen kohtelun arvostusta varten, jonka osakkeenomistajat, määräytösapuolet ja muut velkojat olisivat saaneet, jos kriisinratkaisuviranomainen ei olisi toteuttanut kriisinratkaisutoimea. Asetuksessa todetaan, että elvytys- ja kriisinratkaisutoimet voivat myös vaikuttaa välillisesti asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin, jotka eivät ole keskusvastapuolen velkojia, siinä määrin kuin elvytyksen ja kriisinratkaisun kustannukset on siirretty kyseisille asiakkaille ja epäsuorille asiakkaille soveltuvien sopimusjärjestelyjen mukaisesti. Sen vuoksi keskusvastapuolen elvytys- ja kriisinratkaisuskenaarion vaikutusta asiakkaisiin ja epäsuoriin asiakkaisiin on käsiteltävä samoin sopimusjärjestelyin. Asetuksessa täsmennetään, että jos sopimusjärjestelyissä sallitaan määräytösapuolten siirtää kriisinratkaisuvälineiden kielteiset seuraukset asiakkailleen, kyseisiin sopimusjärjestelyihin sisältyy myös yhtäläisin ja oikeasuhteisin perustein asiakkaiden oikeus määräytösapuolten keskusvastapuolelta mahdollisesti saamiin korvauksiin, jotka ne saavat sellaisen vaatimuksen johdosta, jonka mukaan velkojat eivät saa jäädä kriisinratkaisussa huonompaan asemaan, siinä määrin kuin oikeus näihin korvauksiin liittyy asiakaspositioihin. Tällaisia määräyksiä sovelletaan myös epäsuoria määrityspalveluja asiakkailleen tarjoavien asiakkaiden ja epäsuorien asiakkaiden sopimusjärjestelyihin.

Keskusvastapuolen kriisinvratkaisun käynnistyessä kriisinvratkaisuviranomaisen olisi pantava täytäntöön mahdolliset keskusvastapuolen toimintasääntöihin sisältyvät täyttämättömät sopimusvelvoitteet, kuten toteuttamatta olevat elvytystoimenpiteet, jollei jonkin toisen kriisinvratkaisuvalltuuden tai -välineen käyttäminen lievennä paremmin rahoitusvakauteen kohdistuvia haittavaikutuksia tai turvaa keskusvastapuolen kriittisiä toimintoja oikea-aikaisesti. Jos kyseiset instrumentit eivät ole riittäviä, kriisinvratkaisuviranomaisilla on valtuudet alaskirjata vakuudettomat velat noudattaen sovellettavassa kansallisessa maksukyvyttömyyslainsäädännössä asetettua ensisijaisuusjärjestystä ja käyttää tappioiden kohdentamisvälineitä siinä määrin kuin on tarpeen laajempaa rahoitusvakautta vaarantamatta. Käytettävissä olevia elvytysvälineitä ja kriisinvratkaisuvälineitä, erityisesti velkakirjojen arvon alaskirjausta, olisi hyödynnettävä mahdollisimman suuressa määrin ennen mahdollista keskusvastapuolelle julkiselta sektorilta tulevaa pääomanlisäystä tai vastaavaa poikkeuksellista julkista rahoitustukea tai yhdessä tällaisen lisäyksen tai tuen kanssa. Tällöin poikkeuksellista julkista rahoitustukea on käytettävä apuna lähellä kaatumista olevien keskusvastapuolten kriisinvratkaisussa viimeisenä, ajallisesti rajattuna keinona asiaankuuluvien valtiovallatukisääntöjen mukaisesti.

Kriisinvratkaisuviranomaisten olisi myös varmistettava, että keskusvastapuolen kriisinvratkaisun kustannukset jäävät mahdollisimman pieniksi ja samaan luokkaan kuuluvia velkojia kohdellaan yhtäläisesti. Kriisinvratkaisuviranomaisen olisi voitava toteuttaa kriisinvratkaisutoimi, joka poikkeaa velkojien yhdenvertaisen kohtelun periaatteesta, jos se on yleisen edun vuoksi perusteltu kriisinvratkaisutavoitteiden saavuttamiseksi ja oikeassa suhteessa riskiin, johon puututaan. Jos kriisinvratkaisuviranomainen käyttää tällaista toimenpidettä, se ei saisi syrjiä ketään kansalaisuuden perusteella.

Jos kriisinvratkaisuvälineitä on käytetty keskusvastapuolen kriittisten toimintojen tai elinkelpoisen liiketoiminnan siirtämiseen terveelle yhteisölle, esimerkiksi yksityisen sektorin ostajalle tai omaisuudenhoidoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, keskusvastapuolen jäljelle jäävä osa olisi selvitettävä asianmukaisessa määräajassa ottaen huomioon lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen mahdollinen tarve tarjota palveluja tai tukea ostajalle tai omaisuudenhoidoyhtiönä toimivalle keskusvastapuolelle, jotta tämä pystyy suorittamaan toiminnot ja tarjoamaan palvelut, jotka se on siirron yhteydessä hankkinut. Liiketoiminnan myyntiin turvauttaessa viranomaisilla olisi oltava mahdollisuus toteuttaa keskusvastapuolen tai sen liiketoiminnan osien myynti yhdelle tai useammalle ostajalle ilman osakkeenomistajien suostumusta. Liiketoiminnan myynnin yhteydessä viranomaisten olisi tehtävä järjestelyjä markkinoidakseen keskusvastapuolta tai sen liiketoiminnan osia avoimella, läpinäkyvällä ja syrjimättömällä tavalla pyrkien mahdollisuuksien mukaan maksimoimaan myyntihinnan. Kriisinvratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen varojen tai velkojen siirrosta liiketoimintaa myytäessä mahdollisesti saatava nettotuotto olisi kohdennettava likvidaatiomenettelyyn jäävän yhteisön hyödyksi.

Kriisinratkaisukehykseen olisi sisällytettävä menettelylliset vaatimukset, joilla varmistetaan, että kriisinratkaisutoimet annetaan asianmukaisesti tiedoksi ja julkistetaan. Koska kriisinratkaisuviranomaisten ja niiden ammatillisten neuvonantajien kriisinratkaisuprosessin aikana haltuunsa saamat tiedot ovat todennäköisesti arkaluonteisia, tietoihin olisi kuitenkin ennen kriisinratkaisupäätöksen julkistamista sovellettava tehokkaita salassapitojärjestelyjä.

Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten toteuttamat kriisinratkaisutoimet saattavat edellyttää taloudellisia arviointeja ja laajaa harkintavallan käyttöä. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että kansalliset tuomioistuimet käyttävät kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten tässä yhteydessä tekemiä taloudellisia arviointeja perustana tarkastellessaan näitä toimenpiteitä. Samalla ei kuitenkaan saa estää kansallisia tuomioistuimia tutkimasta sitä, onko kriisinratkaisuviranomaisten käyttämä näyttö aineellisesti paikkansapitävää, luotettavaa ja yhdenmukaista, sisältääkö tämä näyttö kaiken merkityksellisen tiedon, joka olisi otettava huomioon monimutkaisen tilanteen arvioimiseksi, ja voidaanko näytön avulla osoittaa oikeiksi siitä tehdyt johtopäätökset. Koska kriisinratkaisuviranomaisten päätösten täytäntöönpanon keskeyttäminen voi estää kriittisten toimintojen jatkuvuuden, on lisäksi tarpeen edellyttää, että muutoksenhaku ei saisi automaattisesti keskeyttää riitautetun päätöksen oikeusvaikutuksia ja että kriisinratkaisuviranomaisen päätöksen olisi oltava välittömästi täytäntöönpanokelpoinen. Toimivaltaristiriitojen välttämiseksi on kriisinratkaisun tehokkuuden varmistamisen kannalta myös aiheellista, ettei lähellä kaatumista olevan keskusvastapuolen tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä aloiteta tai jatketa niin kauan kuin kriisinratkaisuviranomainen käyttää kriisinratkaisuvaltuuksiaan tai kriisinratkaisuvälineitä, paitsi kriisinratkaisuviranomaisen aloitteesta tai suostumuksella.

f) Suhteet kolmansiin maihin

Euroopan unionin keskusvastapuolet tarjoavat palveluja kolmansissa maissa oleville määritysosapuolille ja niiden asiakkaille, ja kolmansien maiden keskusvastapuolet tarjoavat palveluja Euroopan unionissa oleville määritysosapuolille ja niiden asiakkaille. Kansainvälisesti toimivien keskusvastapuolten tehokas kriisinratkaisu edellyttää yhteistyötä jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden viranomaisten välillä. Tätä tarkoitusta varten arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi annettava ohjeita kolmansien maiden viranomaisten kanssa tehtävien yhteistyöjärjestelyjen asiaankuuluvasta sisällöstä.

Näillä yhteistyöjärjestelyillä olisi varmistettava kansainvälisesti toimivia keskusvastapuolia koskeva tehokas suunnittelu, päätöksenteko ja koordinointi. Kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten olisi tässä asetuksessa tarkoitetuissa olosuhteissa tunnustettava ja pantava täytäntöön kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyt. Yhteistyön olisi koskettava myös unionin tai kolmansien maiden keskusvastapuolten tytäryrityksiä ja niiden määräytösapuolia ja näiden asiakkaita.

g) Hallinnolliset toimenpiteet ja seuraamukset

Jotta varmistettaisiin asetuksen rikkomisesta johtuvien hallinnollisten seuraamusten johdonmukainen soveltaminen kaikissa jäsenvaltioissa, asetuksessa säädetään seuraavista seikoista: sellaisia keskeisiä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä koskevasta luettelosta, joiden on oltava kriisinratkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä; toimivallasta määrätä kyseisiä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä kaikille sekä luonnollisille henkilöille että oikeushenkilöille, jotka ovat vastuussa rikkomisesta; sekä sellaisia keskeisiä perusteita koskevasta luettelosta, joiden pohjalta päätetään kyseisten hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden tasosta ja tyypistä, sekä hallinnollisten taloudellisten seuraamusten tasoista. Hallinnollisissa seuraamuksissa ja muissa hallinnollisissa toimenpiteissä olisi otettava huomioon esimerkiksi rikkomuksesta mahdollisesti saatu havaittu taloudellinen hyöty, rikkomuksen vakavuus ja kesto, mahdolliset raskauttavat tai lieventävät tekijät ja hallinnollisten sakkojen varoittavan vaikutuksen tarve. Tarvittaessa niihin olisi sisällyttävä alennus yhteistyöstä kriisinratkaisuviranomaisen tai toimivaltaisen viranomaisen kanssa.

h) Asetuksen (EU) N:o 1095/2010 muuttaminen

Asetusta (EU) N:o 1095/2010 on muutettu sisällyttämällä toimivaltaisten viranomaisten määritelmään keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaiset ja säätämällä, että arvopaperimarkkinaviranomaisen hallintoneuvoston jäsenen mukana voi tarvittaessa olla kyseisen jäsenvaltion kriisinratkaisuviranomaisen edustaja.

i) Asetuksen (EU) N:o 648/2012 ja asetuksen (EU) 2015/2365 muuttaminen

Asetusta (EU) N:o 648/2012 on muutettu antamalla komissiolle valtuudet keskeyttää määritysvelvollisuus kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen kriisinratkaisuviranomaisen tai sen toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä, näiden viranomaisten aloitteesta tai kriisinratkaisun kohteena olevan keskusvastapuolen määritysosapuolen valvonnasta vastaavan toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä arvopaperimarkkinaviranomaisen ei-sitovan lausunnon saatuaan. Päätös määritysvelvollisuuden keskeyttämisestä tehdään ainoastaan, jos se on välttämätöntä rahoitusvakauden ja markkinoiden luottamuksen säilyttämiseksi. Keskeyttäminen on väliaikainen mutta sitä voidaan jatkaa. Sen varmistamiseksi, että finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän korkokantojen vertailuarvouudistus pannaan asianmukaisesti täytäntöön, myös asetusta (EU) N:o 648/2012 oli tarpeen muuttaa selvytyden antamiseksi markkinaosapuolille siitä, että korkokantojen vertailuarvoon viittaavia OTC-johdannaistransaktioita (ns. 'vanhat sopimukset') koskevia määritys- tai vakuusvaatimuksia ei sovelleta sellaisiin transaktioihin, jotka on toteutettu tai uusittu ennen kyseisten vaatimusten voimaantuloa, jos ne uusitaan yksinomaan korkokantojen vertailuarvouudistuksen täytäntöönpanoa tai siihen valmistautumista varten.

Asetuksen (EU) N:o 648/2012 24 a artiklan 7 kohdan b alakohtaa on muutettu sen varmistamiseksi, että Euroopan unionin laajuisissa arvioinneissa keskusvastapuolten kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä otetaan mahdollisuuksien mukaan huomioon keskusvastapuolten elvytys- ja kriisinratkaisujärjestelyjen kokonaisvaikutus rahoitusvakauteen Euroopan unionissa. Samoin asetuksen (EU) N:o 648/2012 28 artiklassa säädetyn keskusvastapuolen riskinarviointikomitean roolia on laajennettu niin, että se yhä enemmän kannustaa keskusvastapuolta hallitsemaan riskejään harkitusti ja parantamaan häiriönsietokykyään. Muutoksia tehtiin myös sen varmistamiseksi, että keskusvastapuolet ilmoittavat toimivaltaisille viranomaisilleen keskusvastapuolen minkä tahansa määritysosapuolen riskiprofiilin mahdollisesta merkittävästä kielteisestä kehityksestä, sekä avoimuuden lisäämiseksi keskusvastapuolten määritysosapuolten ja niiden asiakkaiden välillä, kun on kyse mahdollisista tappioista tai muista kustannuksista, joita niille voi aiheutua keskusvastapuolen toimintasäännöissä vahvistettujen maksukyvyttömyyden hallinnointimenettelyjen sekä tappioiden ja positioiden kohdentamisjärjestelyjen soveltamisen tuloksena.

Lisätäkseen kannustimia varovaiseen riskinhallintaan merkittävän muun kuin maksukyvyttömyystapahtuman tapauksessa toimivaltainen viranomainen voi vaatia keskusvastapuolta pidättymään osingonjaosta, kantaosakkeiden takaisinostosta tai luomasta velvoitetta muuttuvan palkkion, lisäeläke-etuksien tai erorahapakettien maksamiseksi ylimmälle johdolle.

Keskusvastapuolten kriisintarkaisuviranomaisten olisi myös voitava saada kaikki tarpeelliset tiedot kauppatietorekistereistä. Myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 648/2012 ja asetusta (EU) N:o 2015/2365 muutetaan sen vuoksi tämän mukaisesti.

j) Direktiivin 2002/47/EY, direktiivin (EU) 2017/1132, direktiivin 2004/25/EY, direktiivin 2007/36/EY, direktiivin 2014/59/EU ja asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttaminen

Jotta keskusvastapuolten kriisintarkaisu voidaan toteuttaa tehokkaasti, on tarpeen varmistaa, ettei direktiivissä 2002/47/EY säädetyt suojatoimia sovelleta mihinkään rahoitusvakuusjärjestelyn täytäntöönpanon rajoitukseen, panttioikeuteen perustuvaan rahoitusvakuusjärjestelyyn, sulkeutuvaan nettoutukseen tai kuittausta koskevan lausekkeen voimaantulon rajoitukseen, josta säädetään tässä asetuksessa.

Direktiivit (EU) 2017/1132, 2004/25/EY ja 2007/36/EY sisältävät säännöksiä sellaisten keskusvastapuolten osakkeenomistajien ja velkojien suojaamiseksi, joihin näitä direktiivejä sovelletaan. Tilanteissa, joissa kriisintarkaisuviranomaisten on tämän asetuksen mukaisesti toimittava nopeasti, kyseiset säännöt voivat estää kriisintarkaisuviranomaisten tehokkaat kriisintarkaisutoimet ja kriisintarkaisuvälineiden ja -valtuuksien käytön. Direktiivin 2014/59/EU mukaiset poikkeukset laajennetaan sen vuoksi koskemaan tämän asetuksen mukaisesti toteutettavia toimia.

Vaatimusten päällekkäisyyden välttämiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/59/EU ja asetusta (EU) N:o 806/2014 olisi muutettava siten, että niiden soveltamisalan ulkopuolelle jätetään yhteisöt, joilla on myös asetuksen (EU) N:o 648/2012 mukainen toimilupa.

k) Asetuksen (EU) N:o 600/2014 muuttaminen

Asetuksen (EU) N:o 600/2014 54 artiklan 2 kohdassa säädettiin siirtymäkaudesta, jonka aikana sen 35 tai 36 artiklaa ei sovellettaisi niihin keskusvastapuoliin tai kauppapaikkoihin, jotka ovat hakeneet toimivaltaiselta viranomaiseltaan lupaa soveltaa siirtymäjärjestelyjä pörssilistattujen johdannaisten osalta. Siirtymäkausi, jonka aikana kansallinen toimivaltainen viranomainen saattoi soveltaa poikkeusta kauppapaikkaan tai keskusvastapuoleen, päättyi 3. heinäkuuta 2020. Covid-19-kriisin johdosta asetuksessa lykätään uuden avoimen pääsyn järjestelmän soveltamista pörssilistattuja johdannaisia koskevia kaupankäynti- ja määrittämisspalveluja tarjoaviin kauppapaikkoihin ja keskusvastapuoliin vuodelle eli 3. heinäkuuta 2021 asti.

IV LOPUKSI

Neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannassa on otettu huomioon neuvoston ja Euroopan parlamentin välillä käydyissä neuvotteluissa komission avustuksella aikaansaatu kompromissi. Neuvosto pitää ensimmäisen käsittelyn kantaansa tasapainoisena kokonaisuutena ja katsoo, että jos Euroopan parlamentti hyväksyy kannan, keskusvastapuolten elvytys- ja kriisiratkaisuasetuksella varmistetaan, että sekä keskusvastapuolilla että EU:n kansallisilla viranomaisilla on valmiudet toimia päättäväisesti tilanteissa, joissa jokin keskusvastapuoli on joutunut suuriin vaikeuksiin tai on kaatumassa, ja sillä myötävaikutetaan pääomamarkkinaunionin perustamiseen.